

NGƯỜI GIA TRƯỞNG SỐNG ĐẠO HÔM NAY

I.- TÌM HIỂU Ý NGHĨA NGƯỜI GIA TRƯỞNG

Người ta thường hay ví von rằng: “Một đoàn tàu không thể thiếu toa đầu máy. Cũng vậy, một tổ chức, dù chỉ là nhóm nhỏ, cũng cần có người đứng đầu. Và tất nhiên, một gia đình cũng cần có người - chống mũi chèo sào - gọi là gia trưởng”.

1. Gia trưởng, theo nghĩa tích cực: là người chỉ đạo, hướng dẫn con-thuyền-gia-đình lướt qua mọi giông tố, mọi phong ba để cập bến bờ bình an và hạnh phúc. Theo luật quốc tế, thuyền trưởng không được rời thuyền trước người hành khách cuối cùng. Cũng vậy, gia trưởng không được “ngã tay chèo” dù bất kỳ tình thế nào. Đó mới là người chồng và người cha đầy trách nhiệm, chứ không ích kỷ tìm bình an riêng mình.

2. Còn theo nghĩa tiêu cực: gia trưởng là người thích dùng quyền hoặc ưa chỉ huy, độc đoán hoặc chuyên chế, tỏ ra hách dịch, dùng mệnh lệnh để áp đặt vợ và con cái, thay vì lắng nghe trong cuộc đối thoại.

Vậy, người gia trưởng đích thực, phải là người theo nghĩa tích cực. Nghĩa là người biết tạo ra bầu không khí gia đình hòa thuận, ấm cúng, tràn ngập tiếng cười. Và cái uy tín của gia trưởng, là hãy dám nhận khuyết điểm, nói ít làm nhiều, và luôn làm theo thánh ý Chúa như mẫu gương người gia trưởng tuyệt vời của chúng ta là Thánh Cả Giuse.

II.- Ý NGHĨA VÀ SỨ MỆNH CỦA VIỆC SỐNG ĐẠO TRONG GIA ĐÌNH

Chúa Giêsu dạy rằng: "Anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên Trời là Đấng hoàn thiện" (Mt 5, 48). Gia đình chính là một ơn gọi, Chúa ban cho vợ chồng để cùng nhau và nhờ nhau nên hoàn thiện. Vậy, sống đạo trong gia đình là sống sự nên hoàn thiện, như Chúa Giêsu đã dạy. Sống đạo trong gia đình không đòi hỏi những nỗ lực thánh thiện quá sức, nhưng là sống chu toàn sứ mệnh Thiên Chúa giao phó cho đôi vợ chồng, khi Ngài kết hợp bằng Phép Hôn Phối.

ĐTC Gioan-Phaolô II viết: "Trong Giáo Hội, gia đình là một giáo hội cỡ nhỏ, là nơi tiếp nhận và loan báo Lời Chúa. Mọi đôi bạn phải là sứ giả của tình yêu và sự sống, như một dấu hiệu sáng chói sự hiện diện của Chúa Kitô và tình yêu của Ngài, đối với những ai còn ở xa, đối với những gia đình chưa tin và cả đối với những gia đình Kitô hữu không sống cách phù hợp với đức tin họ đã tiếp nhận" (Tông Huấn Familiaris Consortio 1981).

Thật vậy, gia đình chính là mái trường đầu tiên và quan trọng nhất trong việc giáo dục những đức tính nhân bản cũng như lòng đạo cho con người. Với tư cách là tế bào căn bản của xã hội và Giáo Hội, gia đình hãy quan tâm xây dựng và duy trì những giá trị vô cùng cao quý của đời sống hôn nhân và gia đình Công giáo. Làm được như thế chính là góp phần tích cực vào sự phát triển vững bền của xã hội cũng như Giáo Hội. Trong tư cách người Kitô hữu sống đạo hôm nay, anh chị em hãy cương quyết không để cho "văn hoá sự chết" lôi cuốn mình, không chấp nhận mọi hình thức xúc phạm đến sự sống và phẩm giá con người, nhất là can đảm nói "không" với tệ nạn phá thai và ly dị vốn là những tệ nạn luôn luôn để lại hậu quả bi thảm cho gia đình cũng như cho xã hội và

III- PHƯƠNG THỨC CHU TOÀN SỨ MỆNH

Thánh Công Đồng Vatican II dạy: "Gia đình sẽ chu toàn được sứ mệnh đó nếu gia đình tỏ ra như một đền thờ của Giáo Hội trong nhà mình, nhờ yêu thương nhau và cùng nhau dâng lời cầu nguyện lên Thiên Chúa, nếu tất cả gia đình cùng tham dự vào việc phụng vụ của Giáo Hội, và sau cùng nếu gia đình tỏ ra hiếu khách và cố võ đức công bằng cũng như những việc thiện khác giúp các anh em đang túng thiếu" (Hiến chế Tông Đồ Giáo Dân, chương 11). Theo Thánh Công Đồng, sống đạo trong gia đình gồm ba điểm: Gia đình trở nên một đền thờ Thiên Chúa, nhờ yêu thương nhau và cùng nhau cầu nguyện; Tất cả mọi thành viên trong gia đình cùng nhau tham dự vào việc phụng vụ của Giáo Hội; Gia đình làm tông đồ bằng tiếp đón, bằng sống đức công bình và bác ái đối với người anh em khác. Sau đây, chúng ta tìm hiểu ba điểm căn bản, giúp chúng ta sống đạo trong gia đình, để nhờ đó chúng ta nên hoàn thiện như Chúa Giêsu muốn.

1. Gia đình trở nên đền thờ của Thiên Chúa:

Việc thực tế đầu tiên của gia đình là cung hiến ngôi nhà của mình cho Thiên Chúa. Vợ chồng xin Linh mục làm phép nơi ăn chốn ở của mình, dù đó là một căn phòng chật hẹp hay một biệt thự rộng rãi. Sau đó, vợ chồng xin dâng mình cho Chúa và xin Chúa làm chủ gia đình mình. Từ đó Chúa Giêsu hiện diện giữa đôi lứa và Chúa Thánh Thần sẽ hướng dẫn đời sống của gia đình: "Sự hiện diện của Chúa Giêsu làm cho sự hiệp nhất của đôi bạn trở nên trọn vẹn: hiệp nhất thể xác, tình yêu, tinh thần và thiêng liêng" (Đường Hy Vọng, số 489 của ĐHY. Ph.X. Nguyễn Văn Thuận).

Thánh Phêrô nhắc nhở: "Như những người con biết vâng phục, anh em đừng chiều theo những đam mê trước kia, lúc anh em còn mê muội. Anh em hãy sống thánh thiện trong cách ăn nếp ở, để nên giống Đấng Thánh đã kêu gọi anh em. Vì có lời Kinh Thánh chép rằng: "hãy sống thánh thiện vì Ta là Đấng Thánh" (1Pr 1,14-16).

Vậy thì, "Này ngôn ngữ xin dẫn cho êm lại, nổi bất bình thu xếp gọn một bên, còn đôi mắt, ngăn đừng cho cuồng dại, thu bóng hình những ảo ảnh phù vân."

Lời ăn tiếng nói tục tằn, thô bỉ, hay lớn tiếng thóa mạ nhiếc mắng nhau trong gia đình, không những gây ảnh hưởng tai hại trên con cái mình, nhưng hoàn toàn bất xứng đối với "những người biết vâng phục" Thánh ý Chúa.

2. Yêu thương và tha thứ:

Là Kitô hữu, chúng ta cần đặt câu hỏi: tôi yêu bạn đời tôi là tôi yêu cho tôi hay tôi yêu cho bạn đời tôi? Đối với người Kitô hữu, yêu là cho mà không chờ đền đáp. Yêu là cho hết và cho cả chính mình, như thánh sử Gioan đã nói: "Không ai có tình yêu lớn hơn tình yêu của người hy sinh mạng sống mình cho bạn hữu" (Ga 15,13). Theo Chúa Giêsu, yêu là hiến mạng sống mình cho người mình yêu, như Ngài đã thực hiện tình yêu ấy đối với nhân loại trên Thập Giá. Vì vậy, vợ chồng cần học biết yêu thương nhau, bằng cách ngắm nhìn Chúa Giêsu. Yêu như Chúa Giêsu yêu chúng ta. Chỉ có yêu như Chúa Giêsu yêu, mới đem lại cho vợ chồng niềm vui thật và bền vững. Mọi tình yêu theo cách thế gian chỉ mang lại chua xót, đắng cay nếu không phải là chết chóc ly dị.

(còn tiếp)